

דכתיב (ויקרא ט כד) ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים.
 א' איהו פתר על פלהו שמהן, ואיהו אתקרי א"ל, אהי"ה, אדנ"י,
 אלהי"ם, אלה"י, אלו"ה, אלהינ"ו אי"ה, או"ה, (ורזא דמלה א"ל אלהי"ם
 יהו"ה דבר ויקרא ארץ) (תהלים נ א). י' ביה אתקרי י"ה, יה"ו, יהו"ה, יה"י, יהי"ה,
 פלהו שמהן דפתחין בהוי"ו"ת ב"י, עקרא דלהון בחכמה, וכלהו שמהן
 דפתחין בא', עקרא דלהון אימא עלאה, וכמה דעמודא דאמצעייתא איהו
 כליל מימינא ומשמאלא, הכי פתר עלאה כליל תרין שמהן אל"ן דאבא
 ואימא, ואיהו פתר על רישיהו, ואשפתנא תקונא פגוונא דא, אהי"ה
 פתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעייתא, אדנ"י שכינתא תתאה.
 ומסטרן דכתר אתקריאו תלת ספירן אהי"ה אשר אהי"ה, חסד א"ל,
 גבורה אלהי"ם, עמודא דאמצעייתא יהו"ה, ורזא דמלה א"ל
 אלהי"ם יהו"ה דבר ויקרא ארץ, נצח והוד צבאות, צדיק שד"י, מלכות
 אדנ"י.

ובצלוחתא פרוף אתה יהו"ה, כל הפורע פורע בפרוץ, ודא צדיק חי
 עלמין, ועליה אתמר (מכילים א ב מה) והמלוך שלמה פרוץ, אתה
 את ה' זעירא, בה צריך לנחתא ברכאן, וכל הזוקף זוקף בשם דא יהו"ה
 עמודא דאמצעייתא, אלהינ"ו אימא עלאה, ואלה"י אבותינו אבא, הא"ל
 הגדול חסד, הגבור גבורה, והנורא עמודא דאמצעייתא, דביה אתכלילן
 מתתא לעילא ומעילא לתתא, כל ספיראן בעמודא דאמצעייתא, ובגין (ד)
 קבג ע"ב) דא צריך לאכללא ביה תתאין בהכרעה, ולבתר עלאין בזקיפה.
 א"ל עליון, גומל חסדים טובים קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, דא פתר
 עליון על פלהו, ומביא גואל לבני בנייהם דאבהן, אל"ן נצח והוד, למען
 שמו באהבה דא שכינתא תתאה, ועמודא דאמצעייתא איהו כליל תלת
 ברכאן קדמאין, דאינון אבהן וגבורות וקדושת השם, ואיהו כליל תלת
 בתראין בעבודה, ואיהו כליל אמצעייתא, לקיימא ביה אני ראשון ואני
 אחרון ומבלעדי אין אלהי"ם (ישעיה מד ו), זפאה איהו מאן דיידע לצלאה
 לקודשא בריך הוא בכל תקונין דיליה פדקא יאות, ולמשאל מגיה בכל
 דרגא ודרגא ודרגא פדקא יאות.

חבימין פלהו אינון רשימין דיוקניהון בחכמה, ונבוינן רשימין דיוקניהון
 בכינה, ומארי גמילות חסדים דיוקניהון רשימין בחסד, וגברינן
 ביצריהון פלהו רשימין בגבורה, ומארי תורה פלהו רשימין דיוקניהון
 בעמודא דאמצעייתא, ונביאים פלהו רשימין דיוקניהון בנצח והוד דאינון
 תרי סמכי קשוט, וצדיקים נטרי ברית פלהו רשימין דיוקניהון בצדיק,